

Tukuma
novads

Starptautiskā sadarbība

Publicēts: 10.06.2021.

Gruzija – Khoni

Sadraudzības līgums ar Tukumu parakstīts 2019. gada 12. jūlijā.

Khoni ir pilsēta Rietum Gruzijas reģionā Imereti. Iedzīvotāju skaits 23 600 (tautas skaitīšana notika 2014.gadā). Khoni atrodas Čenistkali upes kreisajā krastā Imereti ziemeļrietumos, 266 km uz rietumiem no Gruzijas galvaspilsētas Tbilisi. Khoni ekonomikas pamatā ir lauksaimniecība, jo īpaši tējas ražošana. Khoni pilsēta tika dibināta 6. vai 9. gadsimtā. Pilsētas statusu tā ieguva 1921. gadā.

<http://www.khoni.gov.ge>

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 1992.gada 19.janvārī.

Tidaholmas pašvaldība atrodas Zviedrijas rietumdaļā starp lielākajiem Zviedrijas ezeriem – Vanern un Vattern. Tidaholmas komūnu veido pilsēta ar lauku teritoriju, iedzīvotāju skaits ap 13000, teritorija 521 km². Pilsētas attīstība sākās 19.gadsimtā, uzceļot sērskociņu rūpnīcu Vulcans Tandsticksfabrik. Komūnas galvenie dabas resursi ir meži un ūdens. Tidaholmieši lepojas ar muzeju, grafiķu darbnīcu, bibliotēku, virtuves un vannas istabu iekārtu izstāžu zāli, viduslaiku baznīcām; Hokensas brīvdienu ciematiņu; ar plašiem mežu masīviem pilsētas apkārtnē. Sporta nodarbībām ir sporta zāle, ledus halle, peldbaseins ar saunu, boulinga zāle, minigolfs, tenisa korti, izjādes ar zirgiem. Vasarā pilsētas parkā ir brīvā estrāde. Augustā tiek atzīmēta Vēžu diena, kad Tidanas upē tos var ķert pilsētas centrā. Galvenie rūpniecības veidi – sērskociņu ražošana, virtuves un vannas istabu iekārtas, kravas automašīnu detaļas, plastmasas logi auto treileriem.

www.tidaholm.se

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 1992.gada 7.februārī.

Šēseles pašvaldība atrodas Vācijas viduslaiku ziemeļaustrumu tirdzniecības ceļu krustpunktā, to raksturo 1200 gadus ilga vēsture. Uz Šēseli ir viegli nokļūt, pateicoties izdevīgajam ģeogrāfiskajam stāvoklim – starp tādām lielpilsētām kā Brēmene, Hamburga un Hanovere. Šēseles pašvaldību veido 12 ciemi, kopējā teritorija 14 967 ha, 10 500 iedzīvotāji. Ievērojamākās vēsturiskās vietas ir Svētā Lukasa baznīca, Novada māja- muzejs un Meiera sēta, kas atspoguļo Šēseles saimnieciskās un sadzīves tradīcijas. Tautas dejas tradīcijas kopj Šēseles tautas deju grupa “Originalal Scheesseler Trachtengruppe”, kas pazīstama tālu ārpus tās robežām. Šēselieši ir aktīvi kultūras un sporta dzīvē. Pašvaldībā ir labiekārtoti sporta laukumi un zāles, tenisa korti, golfa un un ķegļu laukumi, izjādes ar zirgiem. Darbojas moto klubs, kas katru gadu jūnijā rīko sacensības, kurās pulcējas ap 45 tūkstoši moto fanu no visas Vācijas. Galvenie rūpniecības veidi - tiltu būvniecība, zāģēšanas iekārtu izgatavošana, iesaiņošana, rūpniecisko laku ražošana.

Šēselē pie rātsnama ir izvietots stends ar Šēseles sadraudzības pašvaldībām.

www.scheessel.de

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 1996.gada 26.jūlijā. Ar Tukuma novada pašvaldību līgums noslēgts 2010.gada 12.jūnijā.

Kā pilsēta Plunģe rakstos pieminēta 1567.gadā. Plunģes pašvaldība sastāv no 11 lauku kopienām. Kopējā platība 111 000 ha, iedzīvotāju – vairāk kā 44000. Plunģes rajonā darbojas 1800 uzņēmumu. Galvenie ražošanas virzieni – linu audumu ražošana un tekstilrūpniecība, kokapstrāde, zivju, piena un gaļas pārstrāde. Darbojas vairākas celtniecības organizācijas. Plunģē tiek izdoti četri laikraksti un iknedēļas informatīvais izdevums par kultūras pasākumiem.

1994.gadā kņaza Mikolasa Oginska pilī tika atvērts žemaišu mākslas muzejs, kurā tiek uzkrāti žemaišu mākslas priekšmeti no visas pasaules, kā arī tautas mākslas darinājumi un baznīcas mākslas priekšmeti. Reizi četros gados šeit notiek vispasaules žemaišu mākslas izstādes.

15 kilometrus uz ziemeļiem no Plunģes atrodas Žemaitijas dabas parks, kura platība – 21720 ha.

Katru gadu Plunģē notiek pilsētas svētki, starptautiskais teātru festivāls, kristīgās mūzikas svētki, starptautiskais deju kolektīvu festivāls. Katru otro gadu tiek organizēti starptautiskie festivāli – pūtēju orķestru un folkloras kopu “Saulīte sarkanā”.

www.plunge.lt

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 1996.gada 8.septembrī.

Krasnogorskas rajona pašvaldība atrodas līdzās Maskavai pie šosejas Rīga – Maskava. Krasnogorska izveidojusies apvienojoties vairākiem ciematiem un pilsētas statuss tai piešķirts 1940.gada 7.oktobrī. Lielā mērā par savu rašanos un attīstību Krasnogorskai jāpateicas mehānisko iekārtu rūpniecībai, kuras produkciju savulaik izmantoja kara rūpniecībā, kosmiskajā rūpniecībā un medicīnā. Pašlaik Krasnogorskā dzīvo vairāk kā 90 tūkstoši iedzīvotāju. Krasnogorskas rajonā darbojas 8 pamatskolas un 16 vidusskolas, divas sporta skolas.

Krasnogorskā ir iespēja apmeklēt Antihitleristu muzeju un mehānisko iekārtu rūpniecības muzeju. Pilsētā izvietojies Krievijas Federācijas kino materiālu arhīvs. Netālu no Krasnogorskas atrodas Arhangeļskas muižas komplekss, kas kādreiz piederējis kņazu Goļcinu dzimtai.

Nesen pabeigta stadiona “Zorkij” rekonstrukcija. Tās rezultātā stadions ir lietojams gan ziemā – ar ledus segumu, gan vasarā – mākslīgais zālājs.

www.krasnogorsku.ru

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 2003.gada 26.augustā.

Izjuma atrodas Austrumukrainā. Tā ir otra lielākā un viena no vecākajām pilsētām Harkovas apgabalā. Pilsēta atrodas upes

Ziemeļu Donca krastos, kalna Kremeņecs pakājē. Pilsētai cauri vijas ceļš no Harkovas uz Rostovu pie Donas. Pilsēta aizņem 43,6 km² lielu platību un tajā dzīvo aptuveni 60 tūkstoši iedzīvotāju.

Pirmo reizi rakstos Izjum minēta 1571.gadā. 1681.gadā ieguvusi pilsētas tiesības. 18.gs. 80-tajos gados tika uzbūvēts cietoksnis.

19.gs. otrajā pusē un 20.gs. sākumā pilsētā aktīvi attīstījās rūpniecība. 1910.gadā tika atklāta dzelzceļa līnija Harkova – Donbass, kas šķērso Izjum. Pēc diviem gadiem pilsētā tika uzsākta dzelzceļa remontdarbības. 1917.gadā tika atklāta optiskā stikla ražotne. Patreiz Izjum darbojas optiskā stikla un aparātu ražotne, kurā ražo optiskās lēcas un medicīnisko optiku, maizes kombināts, alus rūpnīca, vagonu rūpnīca un minerālmēslu ražotne.

Dabas resursi – fosfāti, kvarca smiltis.

www.izyum.info

Дорогие жители Тукумса!

Примите наши самые искренние поздравления с ярким и радостным праздником – Днём рождения вашего прекрасного города.

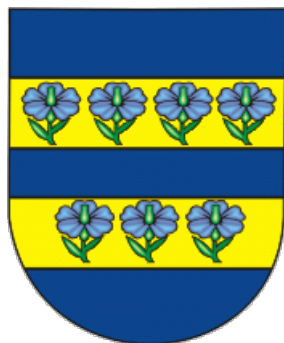
Вот уже много лет нас с вами связывает теплые отношения и плодотворное сотрудничество во всех сферах жизнедеятельности.

Уверен, что так будет продолжаться и дальше. Мы гордимся нашей доброй дружбой. И от всех изюмчан желаем Тукумсу дальнейшего процветания, а всем его жителям – крепкого здоровья, семейного тепла, мира и достатка. С праздником и до скорой встречи!

Изюмский городской голова *Valeriy Marchenko* Валерий Марченко

[Tukuma sadraudzības pilsēta Ukrainā Izjum, sveicina Tukumu](http://www.izyum.info)

Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 2005.gada 4. martā.

Koreļiči – pilsētciemats, Grodņas apgabala rajona centrs. Pilsētciemats atrodas pie Rutkas upes 185 km attālumā no Grodņas pie autoceļa Novogrudok – Minska.

Rakstos pirmo reizi Koreļiči minēti 1395.gadā. No 1594.gada Koreļiči zināmi kā miests. No 17 gadsimta vidus Koreļiči kļuva par kņazu Radzivilļu īpašumu. Radzivilļu laikā darbojas tapešu ražotne, kurā tiek darinātas ļoti īpašas austas tapetes.

1655.gadā, Zviedrijas un Reč-Pospolītas kara laikā Koreļičus zviedru karaspēks nopostīja. Ap 1795.gadu Koreļiči kļūst par Krievijas impērijas sastāvdaļu.

Pirmā pasaules kara laikā cauri Koreļičiem gāja frontes līnija, ka rezultātā miests tika nopostīts un nokļuva vācu karaspēka okupācijā. No 1921. līdz 1939.gadam Koreļiči bija Polijas sastāvā, bet no 1939. gada – Baltkrievijas Padomju Sociālistiskās Republikas sastāvā, 1940.gadā kļūstot par ciematu un vienlaicīgi Koreļiču rajona centru. 2.Pasaules kara laikā no 1941.gada 26.jūnija līdz 1944.gada 8.jūlijam teritoriju bija okupējusi fašistiskā Vācija.

Kopš 1958.gada 30.apriļa Koreļičiem ir pilsētciemata statuss, bet kopš 1965.gada 6.janvāra – Koreļiču rajona centrs.

Šobrīd Koreļičos dzīvo aptuveni 7800 iedzīvotāju. Ciematā darbojas lina pārstrādes rūpnīca „Koreļič ļon” un vairākas pārtikas ražotnes. Ir vispārizglītojošā skola, mūzikas skola, kultūras nams, bibliotēka, slimnīca un aptieka, sadzīves pakalpojumu kombināts un sakaru nodaļa. Saglabāties kultūras un arhitektūras piemineklis - Svjato-Petropavlovskas baznīca.

Sadraudzības līgums ar Tukumu parakstīts 2008. gada 5. septembrī.

Andrihova atrodas Polijas dienvidos, starp Vadovici un Bielsko-Biala, tuvu Osvencimai.

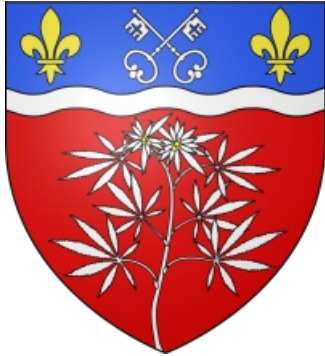
Rajonā dzīvo 43 987 iedzīvotāji, Andrihovā – 22 669 iedzīvotāji, rajona platība 100,60 km², pilsētas platība 10,3 km²

Andrihovā ir attīstītas šādas rūpniecības nozares: kokvilnas ražotne (Holding AZPB Andropol), dīzeļdzinēju ražošana (Andoria SA), ugunsdzēsšanas iekārtu ražošana (Ogniochron SA), sulu un minerālūdens ražošana (Wosana SA), autopakalpojumu firmas un nelielas tekstila un adīšanas kompānijas.

Dabas ainavu un klimata daudzveidība paver iespēju tūristiem nodarboties ar dažādām aktivitātēm : pastaigām kalnos un mežā, velotūrismu, izjādēm, ziemas sporta veidiem (slēpošanu, braukšanu ar ragavām), kultūras un reliģijas tūrismu, ekoloģisko tūrismu.

www.andrychow.eu

Kopš 2004.gada sadraudzības kontakti sāk veidoties ar Šenevjēru (Chennevieres, Francijā). Sadarbības līgums ar Tukumu parakstīts 2016.gada 15.jūlijā.

Senos laikos Šenevjēra bija mazs ciematiņš zaļā pakalnā, piederošs Parīzes St.Genevieve abatijai. Attīstoties fermeru un amatnieku aktivitātēm un ņemot vērā Parīzes tuvumu Šenevjēra ir izaugusi par pilsētu ar 17 919 iedzīvotājiem, platība 572 ha.

Šenevjēra atrodas uz dienvidaustrumiem no Parīzes Marne upes krastos, 106 m virs jūras līmeņa.

Pašvaldības budžets 2004.gadā 22 395 000 EUR.

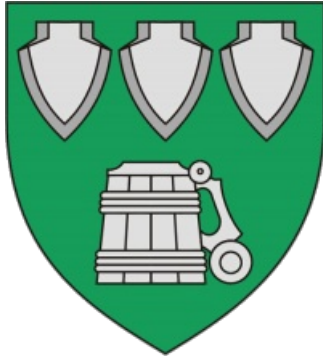
Pašvaldībā ir 6 sākumskolas, 6 pamatskolas, 2.vidusskolas, ģimnāzija, mūzikas skola.

Sporta jomā: 2 sporta zāles, 2 stadioni, tenisa korti, vasaras peldbaseins.

Rūpniecība: industriālais rajons (28 ha)Apskates objekti: Šenevjēras terase, skatu vieta uz Parīzi; St.Pierre baznīca (13.gadsimts), Forts de Champigny, būvēts no 1878-1880 Parīzes aizsadzībai, 2 pilsētas parki.

www.Chennevieres.com

Sadarbība no 2001. gada, līgums parakstīts 2016. gada 15. janvārī

Valsts svētki: 24. februārī (1918), Neatkarības atjaunošanas diena 20. augusts (1991).

Priekšsēdētājs: Marti Rehema (no 2018.gada).

Saku novads (igauņu: Saku vald) atrodas Harju apriņķī, Igaunijas ziemeļrietumos. Saku novada administratīvais centrs ir mazpilsēta Saku. Tā atrodas 10 km uz dienvidiem no Igaunijas galvaspilsētas Tallinas.

Vēnas upe šķērso mazpilsētu Saku, uz pašvaldības dienvidu robežas tek Keilas upe. Pašvaldībā ir 2 mazpilsētas un 20 ciemi, centrs ir mazpilsēta Saku. Saku novada devīze ir "Pa zaļo logu". Skatoties pa zaļo logu, redzam skaistu dabas un dzīves vidi - aizsargājamus mežus un dabas vērtības, labiekārtotas apdzīvotas vietas, praktisku ceļu tīklu, labi funkcionējošu mājražniecību un videi draudzīgu uzņēmējdarbību. Ieskatoties zaļajā logā, redzam Saku novada iedzīvotājus, kuri ir apmierināti un ciena savu dzimteni un piekopj veselīgu dzīvesveidu. Labvēlīgā atrašanās vieta un patīkama dzīves vide ir padarījusi pašvaldību par labvēlīgu vietu dzīvošanai.

Viens no Saku lielākajiem apskates objektiem ir valstī vecākā nepārtraukti strādājošā alus darītava, kas datēta ar 1820. gadu. Apkārtnē atrodas arī dažas jaukas muižas.

Vēsture: Pēc iedzīvotāju reģistra datiem novads izveidots 1866.gadā, novada tiesības atjaunotas 1992.gada 16.janvārī

Iedzīvotāji: Saku novadā dzīvo 11 197 cilvēki (dati uz 01.02.2022.), mazpilsētā Saku: 4548

Platība: Saku novada teritorija ir 170 km² liela un atrodas starp Tallinas-Pērnavas-Iklas un Tallinas-Raplas-Tīri autoceļiem.

Sadarbības līgums parakstīts 2018.gada 4.augustā.

Valsts svētki: 16.februārī (1918), Neatkarības atjaunošanas diena 11.marts (1990).

Priekšsēdētājs: Algirdas Meiženis (no 2019.gada).

Vēsture. Šilale (lietuviešu: Šilalė) ir pilsēta Lietuvā uz ziemeļiem no Taurāģes. Pirmo reizi Šilale vēstures avotos minēta 1533. gadā. Tajā laikā tika uzcelta pirmā Šilales baznīca. 1660. gadā Šilalei tika piešķirta privilēģija rīkot tirgus (atkārtoti piešķirta 1744. gadā), un kopš tā laika Šilale tiek dēvēta par pilsētu. Pilsētu līdz 17. gadsimtam pārvaldīja Orvydai ģimene, vēlāk Pilsudskiju ģimene līdz 20. gadsimta beigām. 1950. gadā Šilale kļuva par rajona centru, bet 1952. gadā tai tika piešķirtas pilsētas tiesības. Ugunsgrēki vairākkārt ir izpostījuši Šilali, tāpat kā daudzas citas tā laika Žemaitijas pilsētas. 1863. gada sacelšanās, Krievijas apspiešana un pēc tam Sajūdis un Lietuvas neatkarības atjaunošana atstāja skaidras pēdas pilsētas vēsturē.

Iedzīvotāji: Šobrīd Šilales rajonā ir aptuveni 24 500 iedzīvotāju, un Šilales pilsētā dzīvo aptuveni 5000 iedzīvotāju.

Platība: Šilales rajona platība ir 118799,00 ha, tai skaitā 65959,75 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

Lauksaimniecības zeme aizņem 55,5% no zemes, rēķinot no rajona kopējās platības. Meži aizņem 33741, 00 ha jeb 28% no rajona kopplatības.

Šilales rajons ir zeme ar dabas un kultūras mantojumu, kas sevī slēpj dziļu un nozīmīgu rajona un arī Lietuvas vēsturi. Tieši rajons piedāvā ne tikai iespaidīgu kultūras mantojuma objektu apskati, bet arī iespēju paaugstināt adrenalīna līmeni, baudot ūdens vai sniega tūrismu.

www.silale.lt

Sadarbības līgums parakstīts 2007. gada 27.augustā.

Valsts svētki (Konstitūcijas diena - Grundlovsdag): 5. maijā (1849, 1953.).

Mērs: Tina Mandrup (no 01.01.2022.).

Lejre (dāņu: Lejre) ir pilsēta Dānijā, komūnas centrs Zēlandes reģionā. Izvietojusies Zēlandes salas vidusdaļā pie Roskildes.

Vēsture: Sena apdzīvota vieta, sennorvēģu valodā saukta kā Hleiðra vai Hleiðragarð. Vēstures avotos minēta jau kopš viduslaikiem kā viena no vietām, kur risinājušies Beovulfa varoņeposā minētie notikumi. 1980. gados sāktie arheoloģiskie izrakumi apstiprinājuši, ka mūsdienu pilsētas vietā pastāvējušas ievērojami apdzīvojuma centri jau dzelzs laikmetā un vikingu laikos. Izrakumi apstiprinājuši, ka Lejre bijis arī ievērojams amatniecības, tirdzniecības un reliģiskais centrs.

Iedzīvotāji: Lejres novadā kopējais iedzīvotāju skaits ir apm. 28, 173 (2021), pilsētā Lejre: 2,834 (dati uz 01.01.2021.)

Platība: Lejres novada platība ir 240 km²

<https://www.lejre.dk/>

Sadarbības līgums parakstīts 2015. gada 27.oktobrī.

Valsts svētki: 27. augusts (1991).

Mērs: Nicoleta Malai.

Strășeni rajons atrodas Moldovas Republikas centrālajā daļā. Galvenās uzņēmējdarbības nozares ir lauksaimniecība un ražošana. Augsne un klimatiskie apstākļi veicina labības, saulespuķu, vīnogu, dārzeņu, augļu un citu kultūru augšanu. No derīgo izrakteņu resursiem rajonā ir akmens, grants, oļi un smiltis. Ghelăuza ir komūna Strășeni apriņķī, tā sastāv no diviem ciemiem Ghelăuza un Saca.

Vēsture: Ghelăuza ciems dokumentos pirmo reizi minēts 1677. gadā.

Iedzīvotāji: Strășeni rajonā dzīvo vairāk nekā 80 000 iedzīvotāju. Ghelăuza komūnā 1244 iedzīvotāji, pašā ciemā 838 iedzīvotāji.

Platība: Strășeni rajons ir viens no 37 Moldovas administratīvajiem rajoniem valsts centrālajā daļā, tā platība ir 730 km².

<http://crstraseni.md/index.php?pag=news&id=767&l=ro>

Sadarbības līgums parakstīts 2000. gada 22. augustā, līgums atjaunots 2016. gada 14. maijā.

Valsts svētki (Karoga diena): 6.jūnijā (1916).

Pilsētas domes priekšsēdētājs: Leif Lindström.

Strängnäs pašvaldība (Strängnäs kommun) ir pašvaldība Södermanlandes apriņķī Zviedrijas austrumos, pie Mälaren ezera. Strengnēses pašvaldību veido Strängnäs un Mariefred vecpilsētas un Åkers styckebruk un Stallarholmen ciemi. Strängnäs ir daudzšķautņaina un dinamiska ekonomika, kas ir mājvieta dažāda lieluma un dažādu nozaru uzņēmumiem. Ievērojamās nozares ir biotehnoloģijas, farmācija, loģistika, izglītība, inženierzinātnes un tūrisms.

Vēsture: Strängnäs ir vecpilsēta, kuras vēsture aizsākās vikingu laikmetā. Tā atrašanās vieta Mälaren ezera krastā ir padarījusi Strängnesu par nozīmīgu tirdzniecības centru un tikšanās vietu cauri gadiem.

Mariefred savu nosaukumu ieguva no klostera Pax Mariae ("Marijas miers"), kuru pirms aptuveni 500 gadiem nodibināja Stēns Stērs vecākais. No klostera, kur tagad atrodas 1624. gadā celtā Mariefredas baznīca, virs zemes nav palikušas nekādas paliekas.

Iedzīvotāji: Strengnēsas novadā kopējais iedzīvotāju skaits ir 38.129, pilsētā 14.708 (Dati uz 31.12.2021).

Platība: Strengnēsas novada platība ir 975.08 km² (no tā zeme: 739.7 km² un ūdens 235.38 km²), pilsētas platība 5.92 km².

Eiropas mazo pašvaldību harta – Charter of European Rural Communities – organizācija, kurā ietilpst 28 pilsētas un ciemi no visas Eiropas.

Sadarbības līgums parakstīts 2006. gadā.

Eiropas dalībvalstu mazo pašvaldību hartā Kandava ir iekļauta un darbojas kopš 2006. gada. No katras Eiropas Savienības valsts organizācijā tiek uzņemta viena pašvaldība un no Latvijas tā ir Kandava.

Projekta ietvaros vairākās dalībvalstīs ik gadu tiek rīkotas tematiskas konferences par valstīm aktuāliem un vienojošiem jautājumiem.

1. Anglija - Desborough, UK
2. Austrija - Lasseo, Austria
3. Beļģija - Bièvre, Belgium
4. Bulgārija - Slivo Pole, Bulgaria
5. Čehija - Starý Poddvorov, Czechia
6. Dānija - Næstved, Denmark
7. Francija - Cissé, France
8. Grieķija - Kolindros, Greece
9. Horvātija - Tisno, Croatia
10. Igaunija - Põlva, Põlva County, Estonia
11. Itālija - Bucine, Province of Arezzo, Italy
12. Īrija - Cashel, County Tipperary, Ireland
13. Kipra - Lefkara, Cyprus
14. Latvija - Kandava, Latvia
15. Lietuva - Žagarė, Lithuania
16. Luksemburga - Troisvierges, Luxembourg
17. Malta - Nadur, Malta
18. Nīderlande - Esch, Netherlands
19. Polija - Strzyżów, Poland
20. Portugāle - Samuel, Soure, Portugal
21. Rumānija - Ibănești, Romania
22. Slovākija - Medzev, Slovakia
23. Slovēnija - Moravče, Slovenia
24. Somija - Kannus, Finland
25. Spānija - Bienvenida, Spain
26. Ungārija - Nagycenk, Hungary
27. Vācija - Hepstedt, Germany
28. Zviedrija - Ockelbo, Sweden

www.europeancharter.eu

<https://www.tukums.lv/lv/starptautiska-sadarbiba>